

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน กลายเป็นในดิงเกลแห่งความรู้และรับใช้ผู้อื่นเพื่อทำให้พวกเขาตัดเทียมกับตัวลูกเอง ถามหัวใจตนเองว่า: การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงของฉันถูกต้องหรือไม่

คำถาม: ด้วยความเพียรพยายามพิเศษใดที่ลูกสามารถเปลี่ยนจากชอทานเป็นเจ้าชาย?

คำตอบ: ในการที่จะเปลี่ยนจากชอทานเป็นเจ้าชาย จงทำให้สายใยของสติปัญญาของลูกกระจ่างชัด ไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว “แม้กระทั่งร่างนี้ก็ไม่ใช่ของฉัน” เพียงผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะตายขณะที่มีชีวิตเช่นนี้เท่านั้นคือชอทาน เพียงพวกเขาเท่านั้นที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ เพราะสติปัญญาของพวกเขาจดจำว่าพวกเขาต้องกลับบ้านกับพ่อและแล้วก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข

โอม ชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานลูกรู้ว่าลูกนั้นต้องให้ความสนใจกับสิ่งใดมากกว่าในการศึกษาเล่าเรียนของลูก ลูกต้องกลับมาเติมเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ ปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง เป็นผู้ที่สูงสุดผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตที่สูงสุดและผู้ที่ศาสนาสูงสุดของเขานั้นคือศาสนาของความไม่ก้าวร้าวรุนแรง ตรวจสอบเพื่อจะดูว่าลูกมีคุณธรรมเหล่านี้ทั้งหมดหรือไม่ ความใส่ใจของลูกควรจะเป็นไปกับสิ่งที่ลูกต้องการที่จะเป็น ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร ด้วยการศึกและการสอน ลูกจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมากเพียงไรตลอดทั้งวันและลูกสอนผู้อื่นมากเพียงไร? ยังไม่มีใครกลับมาเพียบพร้อม เป็นสิ่งที่ตามล่าดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ สายตาของพ่อจ้องไปยังลูกๆ แต่ละคน ว่าแต่ละคนนั้นกำลังทำอะไร ลูกนั้นกำลังทำงานรับใช้ใดเพื่อพ่อ? เขากำลังทำให้โชคของผู้คนมากมายเพียงไรสูงสุดเหนือสิ่งใด? ลูกแต่ละคนนั้นก็รู้ถึงสภาพของลูกเองและความสุขของตนเอง ลูกแต่ละคนนั้นก็รู้สึกชีวิตของลูกเป็นชีวิตของความสุหนือประสาทสัมผัส ลูกๆ มีศรัทธาว่าเป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน วิธีการที่ง่ายตายคือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ถามหัวใจของลูกเองว่า: การจาริกแสวงบุญทางจิตของฉันถูกต้องหรือไม่? ฉันทำให้ผู้อื่นตัดเทียมกับตัวฉันเองหรือไม่? ฉันได้กลายเป็นในดิงเกลแห่งความรู้หรือไม่? ลูกๆ บราห์มินก็สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ นอกเหนือจากลูกแล้วไม่มีใครอื่นกำลังจะกลายเป็นเทพ เพียงลูกเท่านั้นที่กลายเป็นสมาชิกของสกุลเทพ นั่นคือครอบครัวเทพของลูกที่นั่น ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลายเป็นผู้คนของครอบครัวเทพ ลูกๆ ต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างเป็นระบบ ลูกต้องไม่ขาดเรียนแม้เพียงหนึ่งวัน ถึงแม้ว่าลูกนั้นล้มป่วยและลูกนอนอยู่ในเตียงลูกก็ยังสามารถจดจำชีพบาบาด้วยสติปัญญาของลูก ดวงวิญญาณรู้ว่า : ฉันคือลูกของบาบาและบาบาได้มาเพื่อพาฉันกลับบ้าน นี่คือการจดจำระลึกถึงที่ง่ายตายอย่างยิ่ง! การฝึกฝนนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นด้วย ขอให้มีการจดจำระลึกถึงบาบาผู้เดียวเท่านั้นในสติปัญญาของลูก บาบาได้มาและเวลานี้เราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากมายจนถึงเวลาสุดท้าย ที่ลูกจะจดจำเพียงชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น ตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับผู้เดียว ลูกไม่ต้องพร่ำสวดสิ่งใดด้วยปากของลูก สอนผู้อื่นเพื่อที่จะทำให้พวกเขาตัดเทียมกับตัวลูกเอง พ่ออธิบาย: ลูกต้องไปถึงสภาพสาโทประธานนั้นอีกครั้ง ที่ซึ่งด้วยสิ่งนั้นลูกได้ลงมาที่นี้ ลูกต้องไปสู่สภาพนั้นและไปสู่ยุคทองด้วยสภาพนั้น เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่ง ลูกเคยร้องเพลงในหนทางบัดดี : เมื่อท่านมาฉันจะตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับท่าน สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ประเด็นของความบริสุทธิ์คือสิ่งหลัก อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและกลายเป็นเช่นดอกบัว ดอกบัวนั้นก็คงอยู่เหนือน้ำและพื้นดิน ลูกๆ ดอกไม้ที่มีชีวิตนั้นก็อยู่เหนือพื้นดินด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกต้องทำสัญญา: ขณะที่อยู่อย่างบริสุทธิ์ ฉันจะจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น เพื่อที่ในเวลาสุดท้ายฉันจะไม่จดจำใครนอกจากท่าน ขออย่าได้มีข้อบกพร่องใดๆ หลงเหลืออยู่ ลูกๆ ผู้ที่กลายเป็นเช่นนั้นก็จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอ ฝึกฝนสิ่งนี้ให้ดีมาก ลูกๆ รู้ว่าสภาพของพวกเขานั้นในบางครั้งก็เหี่ยวเฉา มายาทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับต้นไมยราบอย่างรวดเร็ว เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับลูกแต่ละคนที่จะถามตนเอง : ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมากเพียงไร? ฉันใช้เวลากับงานรับใช้ของพ่อมากเพียงไร? ไม่ว่าใครบางคนอื่นนั้นจะเป็นเช่นไรก็ตาม ลูกๆ ต้องเฝ้าแต่รับใช้ บาบานั้นก็มองดูว่า ใครมีค่าควรแก่การประกาศสิทธิ์ในมรดก เมฆป้องกันก็สามารถที่จะบอกได้เมื่อบางสิ่งนั้นแข็งเหมือนหิน และเมื่อบางสิ่งนั้นอ่อนนุ่ม เมฆป้องกันก็จะไม่มีวันตอยหิน นี่คือการกิจของลูก ลูกคือนักเรียนของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดใช้หรือไม่? มากมายขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียนของลูก ในช่วงเวลาแรกๆ ลูกๆ นั้นไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่มีมูรีลีแม้เพียงหนึ่งวัน พวกเขาเคยต้องการอย่างยิ่งที่จะได้รับมูรีลี (ซีเนียร์ซิสเตอร์ในชั้นเรียนก็ได้ร้องเพลงว่า : มีเวทมนตร์ในมูรีลีของท่าน) เพียงแต่มองดูว่าพวกเขานั้นเคยส่งมูรีลีไปให้กับผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะอย่างไร มีเวทมนตร์ในมูรีลีเท่านั้น เวทมนตร์ใด เวทมนตร์ที่จะกลายเป็นนายของโลก ไม่มีเวทมนตร์ใดยิ่งใหญ่กว่าสิ่งนี้ เวลานั้นลูกให้คุณค่าแก่มูรีลีอย่างมากมาย ลูกเคยทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะส่งมูรีลีไปให้กับใครบางคนอื่น ลูกเคยคิดว่า: สภาพของลูกๆ ที่น่าสงสารนั้นจะเป็นเช่นไรหากไม่มีการศึกษาเล่าเรียน บาบารู้ว่ามีลูกๆ มากมายที่นี้ที่ไม่ได้ให้ความสนใจเต็มที่กับมูรีลี มูรีลีนั้นทำให้ลูกๆ สดชื่น พระเจ้าผู้เป็นครูนั้นจะพูดว่าอย่างไรหากลูกไม่รับฟังมูรีลีของพระเจ้าผู้ทำให้ลูกกลายเป็น

นายของโลก? บาบาประหลาดใจ! ขณะที่กำลังเคลื่อนไปลูกๆ มากมายก็มีประสบการณ์ของพายุของมายามากจนที่พวกเขาหยุดศึกษามูรีลและมาซันเรียน การไม่ชอบความรู้หมายถึงการไม่ชอบบาบา การไม่ชอบพ่อหมายถึงการไม่ชอบอำนาจในการปกครองโลก มายานาลูกตกลงมา เธอหันมาสติปัญญาของลูกโดยสิ้นเชิงจนลูกนั้นจะไม่เข้าใจสิ่งใด ถึงแม้ว่าผู้คนนั้นจะทำพิธีแสดงบักดีอย่างมากมาย พวกเขานั้นก็มีศรัทธาที่มีดบอดอย่างแท้จริง และได้กลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิดอย่างแท้จริง พ่อตัวท่านเองนั้นพูดว่า: ลูกนั้นเคยมีค่าอย่างยิ่งและเวลานี้ก็ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีค่า เวลานี้พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกๆ นั้นมีค่าอีกครั้ง ดังนั้นแน่นอนที่ลูกต้องทำตามศรัทธาของท่าน พ่อพูดว่า: ลูกไม่ต้องทำอะไรอื่น เพียงแต่จดจำพ่อและการศึกษา ที่โรงเรียนเด็กๆ ก็ศึกษาเล่าเรียนและจดจำครูของเขาด้วย บุคลิกภาพของลูกนั้นก็ถูกเปลี่ยนแปลงเช่นกัน เป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหน้าลูก ลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา เป็นเพราะบุคลิกภาพของพวกเขานั้นดีที่ผู้คนร้องเพลงตลอดทั้งวันว่า : ท่านนั้นเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม จนกระทั่งผู้คนนั้นได้รับคำแนะนำของพ่อ ไม่เช่นนั้นเขาก็อยู่ในความมืด ผู้คนของทั้งโลกนั้นเป็นลูกกำพร้า เวลานี้ ลูกต้องสามารถทำให้ศาสน์ของพ่อไปถึงพวกเขาทั้งหมด ลูกคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกๆ ต้องหาวิธีการที่จะทำให้ศาสน์นั้นไปถึงทุกคน ศาสน์ที่ว่า “จดจำพ่อผู้เดียวแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์” จะไปถึงทุกคนทางหนังสือพิมพ์ ดวงวิญญาณทั้งหมดเคยบริสุทธิ์ในตอนแรกและเวลานี้ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ ไม่สามารถจะมีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ใดๆ ที่นี้ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์นั้นมีชีวิตอยู่ในโลกที่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์พวกเขาก็ต้องทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าของเขา เป็นไปไม่ได้ที่ดวงวิญญาณนั้นจะกลับมาบริสุทธิ์และร่างนั้นก็อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพองทำให้ตัวลูกเองนั้นสาโทประธานจากทาโมประธาน เมื่อลูกได้มาในตอนแรกลูกเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์และกลับไปและแล้วก็มีมายังโลกที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วก็มีไปสู่พระราชวังของครรภ ไม่มีนามหรือร่องรอยของความทุกข์ที่นั่น ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น อย่างไรก็ตามลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง การศึกษานี้เป็นไปเพื่อสิ่งนั้น ทุกคนจะไปสู่สวรรค์ แต่ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกรู้ว่ากำลังมีการก่อตั้งสวรรค์และนครนั้นกำลังถูกทำลาย เมื่อวัดของชีวาถูกสร้างขึ้น โรงค้าประเวณีก็จะถูกทำลาย ลูกต้องไปสู่วัดของชีวา บ้างก็จะทิ้งร่างกายของเขาและกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง บ้างจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ผู้ที่สายใยของสติปัญญาของเขานั้นกระจำงัดอย่างสมบูรณ์และผู้ที่ไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียวกล่าวได้ว่าเป็นขอทานที่แท้จริง ลูกต้องไม่แม้กระทั่งจดจำร่างกายของลูก นั่นคือลูกต้องตายขณะที่มีชีวิต เวลานี้ลูกต้องไปยังบ้านที่ไม่มีชีวิตจำกัดของเรา เวลานี้เราได้ลิ้มบ้านของเราไป และเวลานี้พ่อได้เตือนเราถึงสิ่งนั้น พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน: ลูกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ในเวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณสำหรับลูกๆ ทั้งหมด เวลานี้พ่อได้มาเพื่อพาทุกๆ ทั้งหมดกลับไปสู่สถานที่ซึ่งอยู่เหนือเสียง ผู้ทำบักดีทั้งหมดทำพิธีแสดงบักดีเพื่อที่จะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกว่าลูกไปสู่สภาพของการปลดเกษียณได้อย่างไร พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งความหมายของคำนี้ พวกเขาเพียงแต่ได้ยินสิ่งนั้น ถึงแม้ว่าพวกเขาจะได้ทำความเพียรพยายามมากมายผ่านกुरुทางโลกของเขาตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา ก็ไม่มีใครสามารถกลับไปบ้านได้ พ่อพูดว่า: เวลานี้คือสภาพของการปลดเกษียณสำหรับทั้งหมด -อ่อนวัยและสูงวัย ของลูกคือสภาพของการปลดเกษียณที่แท้จริง เพราะลูกกำลังจะกลับบ้าน พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดได้มาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ลูกๆ ควรจะคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่ง ลูกรู้ว่าเพียงพ่อก่อนที่พาทุกคนไปกลับบ้านแห่งความเยียบสงบที่แสนหวาน เพราะเวลานี้ดวงวิญญาณต้องการความสงบ ไม่สามารถมีความสงบที่นี้ เพียงบาบาเดียวเท่านั้นคือนายของดินแดนแห่งความสงบ เพียงเมื่อผู้เป็นนายมาเท่านั้นที่จะสามารถนำทุกคนกลับบ้าน พวกเขาทำพิธีแสดงบักดีเพื่อจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีใครพูดว่าพวกเขาต้องการไปสู่ดินแดนแห่งความสุข บาบาพูดว่า: พ่อสัญญากับลูกๆ ว่าพ่อจะพาทุกๆ ทั้งหมดกลับบ้านหากลูกทำตามศรัทธาของพ่อ ถึงแม้ว่าบางคนนั้นไม่ได้ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข อย่างแน่นอนที่พ่อจะพาพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ พ่อจะไม่ทิ้งใครไว้ตามลำพัง หากลูกไม่กลับไปกับพ่อก็จะมีมารลงโทษ จะมีการทรมานและแล้วพ่อก็จะพาลูกกลับไป เช่นที่เด็กถูกลงโทษ ดังนั้นพ่อก็จะนำลูกๆ กลับไปในวิธีการเดียวกันด้วย เพราะนั่นเป็นบทบาทในละคร ดังนั้นเป็นการดีกว่าหากลูกนั้นจะมากับพ่อหลังจากที่ได้หารายได้ของลูกแล้ว ลูกจะได้รับสถานภาพที่ดีด้วยเช่นกัน ความสุขใดที่ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายจะได้รับ? บาบาพูดว่า:ไม่ว่าลูกต้องการหรือไม่ต้องการก็ตาม ร่างกายของลูกทั้งหมดก็จะถูกเผาไหม้ไฟและดวงวิญญาณทั้งหมดก็จะถูกพากลับบ้านอย่างแน่นอน หากลูกทำตามการกำหนดของพ่อและกลับมาเติมไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์เต็ม ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกได้เรียกหาพ่อให้พาลูกกลับบ้าน นั่นคือลูกได้ร้องขอความตาย ลูกทั้งหมดรู้ว่าความตายนั้นกำลังจะมาถึง ไม่มีผู้สกปรกใดจะหลงเหลืออยู่ที่นี้ พ่อพูดว่า: แน่แน่นอนที่พ่อจะพาทุกคนไปจากโลกที่สกปรกนี้ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ดินแดนแห่งความสุขหรือสวรรค์นั้นไม่ได้อยู่สูงขึ้นไปในท้องฟ้า วัดดิลาลาคืออนุสรณ์ของลูก อติเทพกำลังนั่งอยู่ที่นั่นด้วย มีบัปและดาดา บาบาได้เข้ามาในร่างของผู้นี้ ลูกรู้ว่าทั้งบัปและดาดากำลังนั่งอยู่ที่นี้

เมื่อลูกไปยังวัดติลาลา จงไปด้วยความคิดที่ว่านั่นคือบัพาดา นั่นคือสัญลักษณ์ของลูก ๆ ผู้ที่กำลังศึกษาราชโทยะในเวลานี้ มีคนชี่ซางและคนชี่มา บาบามาในดาตันนี้ อนุสรณ์นั้นไม่มีชีวิตและอนุสรณ์นี้มีชีวิต ผู้คนกลับไปหลังจากที่ได้เห็นแบบจำลอง วัดติลาลานี้ก็น่าสนุกสนานอย่างยิ่ง ทุกวงจรวัดที่เหมือนกันทุกประการนั้นจะถูกสร้างขึ้น ลูก ๆ สามารถจะไปแล้วดู ลูกถามว่า: ทั้งหมดนั้นจะถูกทำลายและดังนั้นจะสามารถสร้างขึ้นอีกครั้งได้อย่างไร? ลูกไม่ควรคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น สวรรค์ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ แต่แล้วก็มีพระราชวังในสวรรค์ ภูเขาทั้งหมดจะพังทลาย และแล้วก็จะถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง อาบจะถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง ลูก ๆ มากมายก็สับสนอย่างยิ่งเกี่ยวกับประเด็นนี้ พ่อพูดว่า: ไม่มีความจำเป็นที่จะสับสน มีคำกล่าวว่: ดาวารก้าได้จมลงไปได้ทะเล และจะปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง สิ่งใดก็ตามที่ได้จมลงไปยังล่างนั้นได้ไปแล้ว สิ่งนั้นได้ถูกทำลายไปแล้ว ลูกรู้ว่าลูกจะสร้างพระราชวังของลูกในสวรรค์ ที่นั่นทุกสิ่งจะใหม่อย่างแท้จริงและสาโทประธาน ลูกไปที่นั่นในฉานและก็เห็นผลไม้ของสถานที่นั้น ฯลฯ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะไปที่นี่ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกชั่วรอย และดังนั้นสวรรค์เองก็จะชั่วรอยด้วย ลูกควรจะมีศรัทธา นี้ อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของใครบางคนเขาก็จะถามว่า: สิ่งนี้เป็นไปได้ได้อย่างไร? ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดจะมาอีกครั้ง พระราชวัง ฯลฯ จะถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง ผู้คนได้รู้ดปล้นวัดโสมนาล และผู้คนที่ยังคงสร้างวัดมากยิ่งขึ้น การละเล่นนี้เป็นของการกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและการเปลี่ยนจากผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาให้เป็นผู้กราบไหว้บูชา มีวงจระของบราห์มิน เทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร ลูก ๆ นั้นได้กลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ทุกอย่างก้าวของลูกนั้นได้ประทับไว้ด้วยหลายล้านเท่า ลูกรู้ว่าลูกมีหลายล้านในทุกย่างก้าว นั่นคือหลายล้านหลอมรวมในทุกย่างก้าวของการศึกษาเล่าเรียนของลูก ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไร ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น สัตยยุคคือยุคทอง ดินแดนที่นั่นสวยงามอย่างยิ่ง! พระราชวังที่สวยงามมากมายอย่างยิ่งนั้นก็ถูกสร้างขึ้น ทุกสิ่งที่นี่สาโทประธาน ดวงตาของลูกนั้นก็เยือกเย็นลงทันทีที่ลูกได้เห็นสิ่งเหล่านั้น ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของอาณาจักรเช่นนั้นและดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายามที่ดียิ่งยิ่ง เพียงด้วยการทำความเพียรพยายามเท่านั้นที่จะมีการสร้างผลรางวัลขึ้น ลูก ๆ มีความรู้ในสติปัญญาของลูก จดจำพ่อและจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดต่อความสัมพันธ์ทางโลก เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอ อย่าได้เหี่ยวเฉา อย่างแน่นอนจงฟังหรืออ่านมูรีลแม้แม้เวลาที่ลูกป่วย
2. สะสมหลายล้านในทุกย่างก้าวของการศึกษาเล่าเรียนและตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกประกาศสิทธิ์ต่อมรดกที่ไม่สูญสลายโดยการใช้ทุกย่างก้าวเป็นไปตามศรัทธาของพระเจ้า ศรัทธาของพระเจ้าซึ่งลูกดวงวิญญาณที่มีโชคและสูงส่งได้รับในยุคแห่งการบรรจบพบกันคือการหล่อเลี้ยงที่สูงส่งของลูกปราศจากศรัทธา นั่นคือ ปราศจากการหล่อเลี้ยงของพระเจ้า ลูกไม่สามารถก้าวไปแม้ก้าวเดียว แม้ในยุคทอง ลูกจะไม่ได้รับการหล่อเลี้ยงเช่นนี้ เวลานี้ ลูกพูดด้วยประสบการณ์ในทางปฏิบัติว่าผู้หล่อเลี้ยงของลูก คือพระเจ้าตัวท่านเอง ขอให้ความซาบซึ้งนี้คงปรากฏออกมาเสมอและลูกจะมีประสบการณ์ว่าตนเองเปี่ยมล้นด้วยทรัพย์ที่ไม่มีขีดจำกัดและมีสิทธิ์ต่อมรดกที่ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน

คติพจน์: ลูกที่มีค่าและเชื่อฟังคือผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และเป็นโยคี และให้การตอบแทนของความรัก

กลายเป็นภาพลักษณ์ของทาพาสวี:

ทาพาสวีหมายถึงหลุดหายไปในการรัก ท่องไปรอบ ๆ อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยการเพ่งรวมจิตใจและสติปัญญา ขณะที่กำลังเดิน เคลื่อนไหวไปรอบ ๆ และทำอาหาร อยู่ในการทรงจำระลึกถึงของผู้เดียวและรับประทานอาหารในความเป็นมิตรของผู้เดียว สิ่งนี้เป็นทาพาสวีด้วย

*** โอม ขานติ ***